

ବଣ ଅଦାଲତ

ଭଷାକୋଠି କଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ଆକି ବହୁତ କୋଳାହଳ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ପଶୁପକ୍ଷୀମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ଆସି କମା ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି ମହାବଳ ବ୍ୟାସ୍ତ ମହାରାକ । ମହାରାକଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟରେ ବସିଛନ୍ତି ମହାମନ୍ତ୍ରୀ ଭଲୁକ । ବାମ ପଟେ ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ଚିତାବାଘ । ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ବସିଛନ୍ତି ହାତୀ, ଗଧିଆ, ବିଲୁଆ, ହରିଣ, ଗୟଳ, ହନୁମାଙ୍କଡ଼ ଓ ପାତିମାଙ୍କଡ଼ । ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି କାଉ, ବଗ, ସାରସ, କଳଳପାତି, ଶାଗୁଣା, ଚିଲ, ପାରା, କୋଇଲି ଓ ମୟୂର । ଅକଗର, ଅହିରାକ, ଗୋଧି, ଗୋଖର ଆଦି ସରୀସ୍ବପ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ । ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷରେ ଅହିରାକ ବାନ୍ଧିରଖିଥାଏ ଦୁଇଟି ମଣିଷ । ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ପାଇଁ ବସିଛି ଆଳି ବଣ

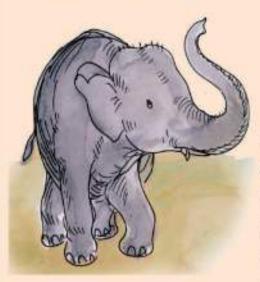

ସମସେ ଆସି ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପରେ ମହାରାଚ୍ଚ ବ୍ୟାଘ୍ର ତାଙ୍କ ଟାଣୁଆ ନିଶକୁ ଚମକାଇ ହେଣାଳଟିଏ ଛାଡ଼ିଲେ । ଏକା ଥରକେ ସଭାସ୍ଥଳଟି ଥମ୍କରି ନୀରବ ହୋଇଗଲା । ହନୁମାଙ୍କଡ଼ ଆଡ଼କୁ ଚାହୁଁ ମହାରାଚ୍ଚ କହିଲେ, ''ହନୁମାନ୍ନ, କେଉଁଥି ପାଇଁ ଆଜି ଏ ସଭାର ଆୟୋଚ୍ଚନ ? ବଣରେ କିଛି ବିପରି ପଡ଼ିଲା କି ?'' ହନୁମାଙ୍କଡ଼ ସଭା ମଝିକୁ ଯାଇ ମହାରାଚ୍ଚଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ ଜଣାଇଲା । ତା' ପରେ ଦୁଇ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲା, ''ମହାରାଚ୍ଚ, ଆମେ ହେଲୁ ବଣର ଜୀବ । ମଣିଷ ଗାଁ'ଗଣ୍ଡା, ସହରନଗରରେ ରହୁଛି । ବେଳେବେଳେ ଆମ ବଣ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସି ଜୀବଳନ୍ତୁଙ୍କୁ ମାରି ପକାଉଛି । ଗଛ କାଟି ଜଙ୍ଗଲ ସଫାକରି ଦେଉଛି । ଏହି ଦୁଇଜଣ ମଣିଷ ହରିଣ ଶିକାରପାଇଁ ଆସି ଗଛ ତଳେ ଛକି ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା ବନ୍ଧୁକ । କୌଶଳକରି ଅହିରାଜ

ଏ ଦୃହିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଛ ଡାଳରେ ବାହି ରଖିଛି। ମଣିଷ ହାତରୁ ଖସି ପଡ଼ିଥିବା ଏହି ବହୁକ ହେଉଛି ତା'ର ପ୍ରମାଣ।'' ଏହା କହି ବହୁକକୁ ଉପର ମୁହାଁ କରି ଟ୍ରିଗାରକୁ ଚିପିଦେଲା ମାଙ୍କଡ଼ । ଟ୍ରିଗାର ଚିପିବାମାତ୍ରେ ଢୋ' କରି ଫୁଟିଲା ଗୁଳି। ନୀରବ ଥିବା ସଭାସ୍ଥଳଟି ଏକାଥରକେ କେଁକାଁ, ଚେଁଚାଁ, ହାଉଁହାଉଁ, କିଚିରି ମିଚିରି ଶହରେ କମ୍ପିଉଠିଲା । ସଭାକୁ ଶାନ୍ତ କରିବାପାଇଁ ଗଳି ଉଠିଲେ ସେନାପତି ଚିତାଚାଘ ।

ସଭାସ୍ଥଳ ପୂର୍ବପରି ନୀରବ ହୋଇଗଲା। ''ତା' ପରେ କ'ଣ ହେଲା?", ପଚାରିଲେ ବ୍ୟାଘ୍ର ମହାରାଜ। ହନୁମାଙ୍କଡ଼ କହିଲା, ''ମହାରାଜ, ଯଦି ମଣିଷ ବଣର ଜୀବଳବୃଙ୍କୁ ଏପରି ଶିକାର କରିଚାଲିବ, ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ନଷ କରି ଚାଲିବ, ତେବେ ଦିନେ ପୃଥିବୀରୁ ଜୀବଳବୃ ଲୋପ ପାଇଯିବେ ନାହିଁ କି?'' ହନୁମାଙ୍କଡ଼ର କଥା ନ ସରୁଣୁ ହଞ୍ଜୀରାଜ ତା'ର ଶୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଟେକି କହିଲା,

''ସତ କଥା ମହାରାଜ । ଶିକାର ପାଇଁ ମଣିଷର ଲୋଭ ଯୋଗୁଁ ମୋ' ପରି ବଳୁଆ ପ୍ରାଣୀ ମଧ୍ୟ ଭୟଭୀତ ।

ଆଭ କେତେବର୍ଷ ପରେ ଆମ ବଂଶ ଲୋପ ପାଇ ଯାଇପାରେ । ରାତି ଅଧରେ ମଣିଷ ଆସି ଗୋଟାଗୋଟା ହାତୀ ମାରି ପକାଉଛି । ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ଦାନ୍ତ କାଟିନେଇ ପଳାଉଛି । ଏହି ମଣିଷକୁ ଉତିତ୍ ଶାୟି ମିଳିବା ଦରକାର ।''

ହାତୀ କହିସାରିବା ପରେ ଡାମରାକାଉ କା..କା.. କରି କହିଲା, ''ହଁ ହଁ, ମଣିଷ ବଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଦିୟ । ମୁଁ ଭିତରକନିକା ଓ 🎶 ଟିକରପଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲ ବୁଲି ଆସିଛି । ସେଠାରେ କୁନ୍ଧୀରମାନଙ୍କ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଅଛି । ହେଲେ ସେଠାରେ କେହି ନିରାପଦ ନାହାନ୍ତି ।

ମଣିଷ ବଣଭୋଜି କରିବାପାଇଁ ଆସି ଜୀବଜନ୍ତୁକୁ ମାରି ମାଂସର ସ୍ୱାଦ ଚାଖୁଛି । ମୂଲ୍ୟବାନ ହାଡ଼, ଚମଡ଼ା ଧରି ଚାଲି ଯାଉଛି ।''

କୃ-କୃ କରି ସାରସ ପକ୍ଷୀଟି ତା'ର ଲୟ ଥଣ୍ଟ ହଲାଇ କହିଲା, ''ଠିକ୍ ଠିକ୍ । ଆମ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ କମ୍ ବିପଦ ! ମଣିଷ ତା'ର ଜିଭର ଲାଳସା ମେଣ୍ଟାଇବାପାଇଁ ଅସଂଖ୍ୟ ପକ୍ଷୀ ଶିକାର କରିଚାଲିଛି । କେତେକ ପକ୍ଷୀ ଆଉ ଆମ ଜଗତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଚିଲିକାପରି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ଆଜି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ।''

ସାରସ ପକ୍ଷୀର କଥାକୁ ସମର୍ଥନକରି ଠେକୁଆ କହିଲା, ''ଖାଲି ଚିଲିକା ନୁହେଁ, ଆଜିକାଲି ଭିତରକନିକାରେ କଇଁଛ, ଶିମିଳିପାଳରେ ବାଘ, ଚନ୍ଦକାରେ ହାତୀ, ଟିକରପଡ଼ାରେ କୁୟୀର ଆଉ ଉଷାକୋଠିରେ ହରିଣ ମଧ୍ୟ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଲେଣି ।ଏହାର ପ୍ରତିକାର ଦରକାର ।''

ହୁକେ ହୋ, ହୁକେ ହୋ ଶବ୍ଦ କରି ବିଲୁଆ କହିଲା, ''ମୋ'କଥା ଟିକିଏ ଶୁଣ । ସୁସ୍ୱାଦୁ ମାଂସ, କୋମଳ ଚମଡ଼ା କି ସୁନ୍ଦର ପର ପାଇଁ ମଣିଷ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶିକାର କରୁଥାଇପାରେ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକ ନିରୀହ ପଶୁ ।

ମଳା ଜୀବଜନ୍ତୁର ମାଂସ ଖାଇ ମୋର ପେଟ ପୂରାଏ । ମଣିଷର ପରିବେଶକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖେ । ମୁଁ ନ ରହିଲେ ଚାରିପାଖ ଦୁର୍ଗନ୍ଧରେ ପାଟି ପଡ଼ନ୍ତା, ଅଥଚ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ନିରାପଦ ନୁହେଁ । ପରିବେଶ କ୍ଷୟ ଯୋଗୁଁ ମୋ' ବଂଶ ମଧ୍ୟ କମିଯାଉଛି ।'' ବିଲୁଆ କଥାରେ ଗଧିଆ ମଧ୍ୟ ମୁଷ ହଳାଇଲା । ଗଛ ଉପରେ ଥିବା ଶାଗୁଣା, ଚିଲ ଓ କାଉ ଏକାଥରକେ ପାଟିକରି ଠିକ୍ଠିକ୍ ବୋଲି କଥାଟାକୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ।

ଏତିକିବେଳେ ହଠାତ୍ ଗୋଟିଏ ଦିଗରୁ ସାଇଁ ସାଇଁ ଶବ୍ଦ ହେଲା । ସେଇ ଆଡ଼କୁ ସମଞ୍ଜେ ଚାହିଁଲେ । ଶାଳଗଛଟି ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି କହିଲା, ''ମୋ' କଥା ଏବେ ଶୁଣ । ମୋର ଭାଇବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ନେଇ ବଣ ଜଙ୍ଗଲ । ବଣ ଭୂଇଁ ହେଉଛି ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଆବାସସ୍ଥଳ । ମଣିଷ ଏବେ ତା'ର ଘରଦ୍ୱାର ଓ ଆସବାବପତ୍ରପାଇଁ ଅବାଧରେ ଗଛ କାଟି ଜଙ୍ଗଲ ସଫା କରିଚାଲିଛି । ଅନ୍ୟର ଘର ଉଜାଡ଼ି ନିଜ

ଘର ସଜାଡୁଛି । ହେଲେ ଏହାଦ୍ୱାରା ସେ ତା'ର ଧ୍ୱଂସକୁ ଆମନ୍ତଣ କରିବା କଥା ବୁଝିପାରୁନାହିଁ । ତୁୟେମାନେ ଦେଖିଥିବ, ଝଡ଼ ବତାସରେ ମୋ'ଜାଡି ଭାଇମାନେ ମୁଞ୍ଚଟେକି ଠିଆହୋଇ ମଣିଷର ଘରକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । ତେରଦ୍ୱାରା ବର୍ଷାବେଳେ ମାଟିକୁ ଧରି ରଖନ୍ତି । ବିଷାକ୍ତ ଧୂଆଁ ପାନକରି ଅମୁଜାନ ବାଷ ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଆମରି ଯୋଗୁଁ ମଣିଷ ନିକପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ, ବସ ଓ ଔଷଧପତ୍ର ପାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଏ । ଗଛଲତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲେ ପ୍ରବୃର ବର୍ଷା ହେବା ସୟବ ହୁଏ । ହେଲେ ମଣିଷ ଏସବୁ ନ ବୁଝି ମୋ'ଜାତି ଉପରେ କୁଠାରାଘାତ କରୁଛି । ଏହା ତାହାର ଅନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ ନୁହେଁ କି ?''

ଶାଳଗଛର କଥା ନ ସରୁଣୁ ମୟୂର ତା'ର ବିଚିତ୍ର ପୁଚ୍ଛ ବିୟାର କରି, ଗ୍ରୀବା ଫୁଲାଇ, ଚୂଳ ହଲାଇ

କହିଲା, ''ହଁଁ ହଁ, ମଣିଷ ଦିନକୁ ଦିନ ବଡ଼ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଓ ଅବିବେଳୀ ହୋଇଯାଉଛି । ବିଚାରହୀନ ଭାବରେ ବଣକଙ୍ଗଲ ନଷ୍ଟ କରୁଛି । ଜୀବଳନ୍ତୁ ମାରି ପକାଉଛି । ମଣିଷକୁ କଠୋର ଶାଞ୍ଜି ମିଳିବା ଦରକାର ।''

> ମଣିଷ ବିରୋଧରେ ପଶୁପକ୍ଷୀ, ଗଛଲତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଲା ପରେ ବ୍ୟାଘ୍ର ମହାରାଚ୍ଚ ଗର୍ଚ୍ଚନ କରି କହିଲେ, ''ରେ ରେ ନିର୍ବୋଧମଣିଷ ! ଏ ପୃଥିବୀ ସମୟଙ୍କର ବାସଭୂଇଁ ।

ଏଠାରେ ସମଞ୍ଚଙ୍କର ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ଅଛି। ମଣିଷ ସହିତ

ପଶୁପକ୍ଷୀ, ଗଛଲତାରସ୍ଥାନ ପୃଥିବୀ ପୃଷରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜୀବଜନ୍ଧୁ, ଗଛଲତା ନ ରହିଲେ ଏ ବସୁଧାରେ ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚିରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମଣିଷ ନିଜେ ବଞ୍ଚିରହିବାସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବା ପାଇଁ ଯତ୍ୱବାନ ହେଉ ।'' ଏହାପରେ ମବୀ ଭଲୁକ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ କହିଲେ, ''ମବୀ ମହାଶୟ, ଏବେ ଏହି ଦୁଇ ମଣିଷଙ୍କୁ କି ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ।''

ମହାମନ୍ତୀ ଭଲୁକ ମୁଷ ହଲାଇ କହିଲେ, ''ଅହିରାକ ବାଦ୍ଧି ରଖିଥିବା ମଣିଷ ଦୁଇଟିଙ୍କୁ ଆଜି ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉ । ସେମାନେ ଆମ କଥାସବୁ ଶୁଣି ସାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ଫେରିଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଭଲଭାବରେ ବୁଝାନ୍ତୁ । ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ପଦାକରି ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରି ସେମାନେ ନିଜର ଯେଉଁ ଷତି କରୁଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତୁ । ତା ନ ହେଲେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେମାନେ ଘୋର ବିପରିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ ।'' ଏକାଠି ହୋଇଥିବା ଜନ୍ତୁମାନେ ଏକଥାକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ବନଭୂଇଁ କମ୍ପି ଉଠିଲା । ଲୋକଦୁଇଟିଙ୍କୁ ଖଲାସ କରି ଦିଆଗଲା । ଅଦାଲତ ଶେଷକରି ସମସ୍ତେ ନିଜନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଟ୍ରିଗାର, ଗ୍ରୀବା, ଅଦାଲତ, ସରୀସ୍ପପ, ଅବାଧ, ସ୍ୱାର୍ଥପର, ଆବାସସ୍ଥଳ, ବିପତ୍ତି, ନିର୍ଦ୍ଦୟ, ଉଜାଡ଼ିବା, ଅବିବେଳୀ, ଆସବାବପତ୍ର, କୁଠାରାଘାତ, ବସୁଧା, ସନ୍ତୁଖୀନ, ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ପଦାକରିବା, ଖଳାସ, ନିର୍ବୋଧ, ସେନାପତି, ସମର୍ଥନ, ଘୋର, ସଚେତନ, ଶାସ୍ତି

ଶିକ୍ଷକଙ୍କପାଇଁ ସୂଚନା

- ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିଲାଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବେ।
- ଅଭୟାରଣ୍ୟ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ଓ କେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅଛି, ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇ ସେ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ପିଲାଙ୍କୁ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ପିଲାମାନଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ଓ ପ୍ରେମଭାବ ଳାଗ୍ରତ କରାଇବେ ।
- ବାଘ ଆମର ଜାତୀୟ ପଶୁ ଓ ମୟର ଆମର ଜାତୀୟ ପକ୍ଷୀ, ଏହାର ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ଗଛଲତାଙ୍କର ଉପକାରିତା ସଂପର୍କରେ କହିବେ ।

- ୧. ଆସ ଆମେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।
 - (କ) ବଣର ରାଜା କିଏ ଥିଲା ?
 - (ଖ) କାହାର ବିଚାରପାଇଁ ଅଦାଲତ ବସିଥିଲା ?
 - (ଗ) କାହାକୁ ଭାରତର ଜାତୀୟ ପଶୁ କୁହାଯାଏ ?
 - (ଘ) ମଣିଷ କାହିଁକି ପଶୁପକ୍ଷୀକୁ ମାରିଥାଏ ?
 - (ଙ) ଅମୁକାନବାଷ ଆମର କି କାମରେ ଲାଗେ ?
 - (ଚ) ଅମ୍ଳଳାନବାଷ ଆମେ କାହା ପାଖରୁ ପାଉ ?
- ଆସ ତଳ ଚିତ୍ରରୁ ପଶୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଲେଖିବା ।

କିଏ କେଉଁ ଘରେ ରହିବେ ଲେଖିବା । **91.** ବାଘ, କାଉ, ବଗ, ଗୋଧି, ହାତୀ, ମୟୂର, ଅହିରାଚ୍ଚ, ଗଧିଆ, ହରିଣ, ଗୋଖର, କଚ୍ଚଳପାତି, ବିଲୁଆ, ଗୟଳ, କୁୟୀର, ଶାଗୁଣା , ଚିଲ, ହନୁମାଙ୍କଡ଼, ଏଣ୍ଡୁଅ, ପାରା, ଭଲ୍ଲକ, ଶୁଆ ଯେପରି ପଶ୍ର ସରୀସୂପ ପକ୍ଷୀ ପଶୁ ସରୀସୂପ ପକ୍ଷୀ ୪. ଦେଖିବା ଆସ, କାହାକୁ କାହା ସହିତ ଯୋଡ଼ିଲେ ଠିକ ହେବ । ଳୀବଳନ୍ତ ଅଭୟାରଣ୍ୟ ସେପରି (କ) ଚିରିକା ବାଘ ଉଷାକୋଠି (ଖ) କୁୟୀର ଭିତରକନିକା (ଗ) ପକ୍ଷୀ ଶିମିଳିପାଳ (ଘ) ହାତୀ (8) ହରିଣ ଚନ୍ଦକା କଇଁଛ (ଚ) ଟିକରପଡ଼ା

8.	ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦର	ପାଡ଼ା ପରି କେତୋଟି ନୂଆ ଶ	ଦ୍ରଯୋଡ଼ା ଲେଖିବା ।
	ଯେପରି – ଜୀବଜନ୍ତୁ, ଗାଁଗଣ୍ଡା		
Ð.	ଏକା ଅର୍ଥ ଥିବା ଶହଗୁଡ଼ିକୁ ଏକା	ଠ କର କୋଠର ଭତରେ ଲେ	ଖବା ।
	କାକ, ମାନବ, ଧରା, ହୟୀ	=	=
	ମନୁଷ୍ୟ, କରୀ, କୁଆ, ବସୁଧା	==	_ = _
9.	ଆସ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ବ	ନେଇ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଁଏ ବାକ୍ୟ	ଗଢ଼ିବା
	ସ୍ୱାର୍ଥପର		
	ଅଦାଲତ		
	ବିପରି,		
	ଯତୁବାନ		
	ଧୃଂସ		
	ବ୍ୟାଟେରୀ		
	ନିର୍ବୋଧ		
	ସମର୍ଥନ		
	ଗ୍ରୀବା		
Γ.	ଆସ ଦେଖିବା, ବୁଝିବା ଓ ଲେଖିବା	1	
	(କ) 'ଭୟ' ଶବର ପୂର୍ବରୁ 'ଅ'	ଯୋଗ କଲେ 'ଅଭୟ' ଶବ୍ଦ	ହୁଏ ଓ ଭୟର ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ
	କରେ ।		
	ତଳ ଶଢ ଗୁଡ଼ିକରେ ସେପରି	କଲେ କ'ଶ ହେବ ଲେଖିବା ।	
	200	000	COL.
	ସୁନ୍ଦର	ସମୟ	_ <u> </u>
	ସୁସ୍ଥ	ସୁବିଧା	ଦରକାରୀ

	50706	ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ବୁଝାଉଥିବା ଶବ୍ଦଟିଏ ଲେଖ ।
		ସେପରି ଧନୀ– ନିର୍ଦ୍ଧନ
		ଲୋଭୀ, ଜୀବ, ଦୋଷୀ
C. 8	ଆସ	ବୁଝିବା ଓ ଲେଖିବା ।
((କ)	ସାରସ ପକ୍ଷୀର କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଠେକୁଆ କଣ କହିଲା ?
((ଖ)	ଶାଳ ଗଛର କଥା ଶୁଣି ମୟୂର କ'ଣ କହିଲା ?
00.8	ଆସ ଅ	ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବର ଭୂମିକା ନେଇ ''ବଣ ଅଦାଇତ'' ପାଠକୁ ଅଭିନୟ କରିବା ।
66.	ତୁମ ବ	ବାଡ଼ିରେ ଥିବା ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗଛ ତୁମର କି ଉପକାର କରୁଛି, ତୁମେ ବାପା, ମା, ଭାଇ ବା
F	ଉଉଣ	୩ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଲେଖ ।
100		
•		
	AND SOLETING	